

Антон Тодоров

БЪЛГАРИТЕ СРЕЩУ ОЛИГАРХИЯТА

София, 2013

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на автора и на издателство „Изток-Запад“.

© Антон Тодоров, автор, 2013

© Издателство „Изток-Запад“, 2013

ISBN 978-619-152-252-1

АНТОН
ТОДОРОВ

ЗАДКУЛИСИЕТО
НА ПРЕХОДА

БЪЛГАРИТЕ
срещу
ОЛИГАРХИЯТА

Библиотека „Задкулисието на прехода“

№ 1. Меглена Кунева

№ 2. Българите срещу олигархията

Съдържание

Въведение	7
------------------------	---

Първа глава

Изборът, който взриви България / 9

1. Делян Пеевски начело на ДАНС или кой искаше да ни „страхува“	9
2. Новата тройна коалиция: „бебето на Розмари“	27
3. Цинизъм в отделно взето правителство	32

Втора глава

Метафизика на злото / 69

1. Олигархичното проклетие на България след 2009 г.	69
2. Гарантирано от ГЕРБ или как се татуира разум.....	78
3. БСП отново отвори кутията на Пандора.....	109
4. „Десните“ като „Потемкинско село“	115
5. Катехизис на небългарската външна политика при ГЕРБ..	126

Трета глава

Врагове пред портата / 137

1. Диаболично	137
2. Московската връзка в българските кризи	146
3. Доган и ДПС бутат страната в етно-религиозен пожар	150

Заклучение	155
-------------------------	-----

Въведение

Държите в ръцете си втората книга от поредицата „Задкулисието на прехода“. Серията се роди съвсем спонтанно. Първоначално няха конкретно намерение да пиша нова книга след тази за Меглена Кунева. Истината е, че идеята за превръщането ѝ в първа книга от поредица с горното заглавие ми беше подсказана от собственика на „Изток-Запад“ Любен Козарев, който подхвърли: „Ако имаш какво да кажеш, аз ще ти дам тази възможност.“ В този момент се сетих какво беше писал Арнолд Тойнби за Макиавели – че Фортуна и Талантите се договорили да му дадат възможност да ги представлява. Получавах няколко в едно с това предложение и реших да се възползвам – толкова рядко ни се случва нещо подобно. Както казва сръбският хуморист Нинус Несторович: „Животът минал, дорде се наканиш да извикаш *Долу председателя*.“

След избора на Делян Пеевски за председател на ДАНС българите изригнахме своето „Долу“ против тази нечувана наглост, демонстрирана от новата тройна коалиция между БСП, ДПС и „Атака“ и проявата на растящо в прогресия политическо дебелокожие. Последвалите решения, назначения и действия на правителството на Пламен Орешарски дадоха всички основания да се уверим, че не сме избързали с оценката си – това са изключителни негодници, подставени лица на българската организирана престъпност и кукли на конци на олигархията. Конкретната идея да напиша тази книга се роди спонтанно – няма да скрия, че обмислях нещо подобно, но не мислех, че само два месеца след публикуването на първата книга от поредицата „Задкулисието на прехода – книга първа“ – „Меглена Кунева“ – това може да се случи. Понеже чух всякакви коментари след излизането на книгата за Меглена Кунева, ще си позволя да кажа няколко думи за мотивацията ми в

този проект. Българите трябва да знаят истината за своите политики. Истината, само истината, цялата истина. След това политиките ще трябва да дават обяснения. Тези обяснения могат да бъдат приети и да доведат до пълна промяна в отношението ни към тях. Могат да бъдат взети под внимание, но да запазим досегашното си мнение просто защото сме предпочели да го основаваме на други фактори. Някои могат да решат да сложат голям и според мен неразумен „Игнор“ на всичко, което са прочели в първата книга, и върху това, с което ще имат възможността да се запознаят във втората. Но във всички случаи трябва да знаят истинските факти, истинските връзки, истинските зависимости и след като имат това да направят информиран избор. Кой знае, може пък да им и такива, на които им се живее под ярема на олигархията. Всеки има право на лош вкус, както се казва. Нека го допуснат, но да имат предвид – ние няма да участваме във финансирането му.

Задкулисието на прехода ще поставя отпечатък върху настоящето ни дотогава, докато има критична маса българи, които позволяват това. Нужни са много усилия, много воля, много лишения, ако щете, за да спечелим битката. Няма да е лесно, няма да е бързо, но в крайна сметка си мисля, че ще поставим кукловодите на прехода там, където им е мястото – далеч от държавните пари и ресурси. „Направете мафията бедна“, съветваше убитият от нея съдия Джовани Фалконе. Когато загубят възможността да крадат парите ни, тогава ще видите какви жалки човечета са тези, които отровиха живота на няколко поколения българи.

Първа глава

Изборът, който взриви България

1. Делян Пеевски начело на ДАНС или кой искаше да ни „страхува“

На 14 април тази година депутатът от ДПС Делян Пеевски беше предложен в парламента като кандидатура за директор на Държавна агенция национална сигурност (ДАНС). Известно време остана неясно кой всъщност е истинският творец на това архискандално предложение, което на практика взриви страната:

Пл. Орешарски: Той е мое предложение. Обсъждали сме различни варианти.

Журналист: Ваше единствено ли само?

Пл. Орешарски: Да.

Журналист: Какви други варианти обсъждахте?

Пл. Орешарски: Казах, че сме обсъждали различни варианти. Обсъждано е с ръководствата и на двете групи. Вие сами разбирате, че без тяхната подкрепа не мога да измисля каквато и да е друга кандидатура, която да мине, т.е. обсъдена е с ръководствата на парламентарните групи. Мисля, че е удачна.¹

Това предложение и последвалото скоротечно гласуване от парламента предизвикаха истинска верижна реакция на възмущение в българското общество и особено в социалните мрежи и интернет форумите:

---

¹ Избраха Делян Пеевски за шеф на ДАНС (видео), 14.06.2013 г., <http://www.livenews.bg>

За 15 минути и с единствено защитно изказване на лидера на БСП Сергей Станишев парламентът избра депутата от ДПС Делян Пеевски за шеф на ДАНС (Държавна агенция „Национална сигурност“). Номинацията му беше представена от премиера Пламен Орешарски. Пеевски беше избран със 114 гласа „за“, десет бяха „против“, а един се въздържа.¹

В деня, в който Пеевски беше избран за председател на ДАНС, бяха публикувани промените в закона за ДАНС, които президентът Росен Плевнелиев подписа на 12 юни тази година.² С тях службата се превърна на практика в политическа полиция.³ С избора на Делян Пеевски за директор на ДАНС стана ясно, че промените в закона са имали за цел, първо, създаването на инструменти и институционална среда, които да позволят на Сергей Станишев и Ахмед Доган да се разправят с част от политическите си противници. И второ, лицето за тази работа, която изглежда като класическа политическа „мокра“ поръчка, е било избрано, подготвено и улеснено още от самото начало на работата на парламента:

С указ 120 на президента Росен Плевнелиев в „Държавен вестник“ беше обнародван спорният Закон за Държавната агенция „Национална сигурност“ (ЗДАНС). Основните промени в него са направени в чл. 8, е видно от публикувания текст.

Една от най-важните е отпадането на точка 5 от алинея 4, която предвижда, че предсрочно прекратяване на мандата на председателя може да стане при тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, както и при действия, които накърняват престижа на агенцията. Според промените председателят на ДАНС вече се избира от Народното събрание, а не с указ на президента, по предложение на Министерския съвет, както досега. Според досегашните текстове шефът на агенцията трябваше да има най-малко 10 години стаж в службите за сигурност. След про-

¹ Биляна Рилска, *За 15 минути парламентът избра Делян Пеевски за шеф на ДАНС*, 14.04.2013 г., <http://www.dnevnik.bg/bulgaria>

² *Президентът ще подпише указа за промените в закона за ДАНС*, в-к „Дневник“, 12 юни 2013 г., <http://www.dnevnik.bg>

³ *Антимафиотите се вливат в ДАНС*, „Медиапул“, 31 май 2013 г., <http://www.mediapool.bg>

мените ще се изисква 8-годишен юридически стаж или професионален стаж в службите за сигурност. За заместниците изискваният стаж е най-малко 5 години.¹

Както се оказа после, Делян Пеевски е получил и допуск до секретна информация след съмнително бърза процедура, което напълно дискредитира авторите на това нескопосано, но с голям негативен публичен ефект мероприятие:

Делян Пеевски е получил документ за достъп до най-високото ниво на класифицирана информация „Строго секретно“ по невероятно експресна процедура и в неизвестно какво качество. Това стана ясно от отговор на председателя на Държавната агенция по сигурността на информацията (ДКСИ) Борис Димитров на въпрос на „Сега“. В агенцията се намират регистрите на всички издадени, отнети и прекратени удостоверения и сертификати. Самите сертификати за достъп до различните нива на държавна тайна се издават от Държавната агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), която Пеевски оглави за няколко часа. „Достъпът му е бил издаден на 11 юни“, обясни Димитров. Това е три дни преди Пеевски да бъде избран от парламента за шеф на ДАНС и три седмици след като той се е заклел като депутат. Нормалната процедура отнема най-малко месец, обясниха експерти. Според специалисти, занимавали се с издаване на достъп до държавните тайни, и цялата ДАНС да е работила по допуску на Пеевски, не е възможно проверката да приключи за по-малко от месец.²

В телевизионно предаване Татяна Дончева описа час по час как се е развила цялата процедура с издаването на допуск за Делян Пеевски до най-секретните държавни тайни, вкл. и такива от НАТО и ЕС:

Няма такъв случай в парламентарната ни история като закона с промените в ДАНС. Първо, по спешност прекроиха закона, за да може Делян Пеевски да оглави агенцията. Приеха го набързо в парламента. Миналия четвъртък в 22 ч. на летището са чакали президентът Плевнелиев да се върне от Братислава. Той подписва указа

---

¹ Шефът на ДАНС несменяем и при системно неизпълнение на задълженията си, Инвестор.бг, 14 юни 2013 г., <http://www.investor.bg>

² Пеевски е получил достъп до най-секретна информация по съмнителна процедура, в-к „Сега“, 19 юни 2013 г., <http://www.segabg.com>

на летището. В 12 ч. през нощта звънят на председателя на парламента, за да пусне закона в „Държавен вестник“. Вестникът е въртян в 3 ч. през нощта, за да може на сутринта в 9.30 ч. парламентарът да изгласува за 15 минути предложението на Орешарски Пеевски да стане председател на ДАНС.¹

Всичко вероятно щеше да се развие според плана на олигархичните кукли на конци, ако предиобед на 14 април 2013 г. във Фейсбук не се появи група „Не искам Пеевски за шеф на ДАНС“. Броят на присъединилите се към нея растеше с минути – от около 6–7 хиляди през първия час след гласуването в парламента, до няколко десетки хиляди в ранния следобед на петъкния ден 14 юни 2013 г. Няколко дни след това групата вече наброява над 80 000 присъединили се.

Кой е този човек, който изкара толкова успешно българите на улицата в протести, каквито не помним от 1990 г.? Никога не съм успявал да разбера що за естетическо чувство имат кукловодите на българския преход. Достатъчно е човек да погледне антропологическите черти на „подбраните“, за да изпитва допълнително презрение и към тях, и към тези, които са ги подбирали. Човек остава с впечатлението, че българската политическа класа се е случила като резултат от несръчен кастинг, нещо като политически вариант на конкурсите за „красавици“ на Митьо Пищова – дефилират само едни леки жени, около които глуповато се хили великотърновският юнак.

Бащата на „Голямото момче“ – Славчо Пеевски – и майка му Ирена Кръстева сключват брак през 1979 г. Делян Славчев Пеевски се ражда на 27 юли 1980 г.

Двамата се развеждат през 1985 г., когато Кръстева се оттегля при майка си и баща си.

Ирена е привърженик на един свободен начин на живот. Завършила е класическа филология и беше възприела един маниер на живот в т.нар. хедонистичен вариант на древните гърци, които са живеели за удоволствието, за добро прекарване. Тя е решителна, има доста данни тази жена... Тя тежеше тогава 62 кг и аз много пъти съм обяс-

---

¹ Д/р/амата в червено: *Татяна Дончева в предаването Дикoff, Nova*, 22 юни 2013 г., <http://play.novatv.bg/play/314869/?autostart=true>

нявал, защото някои хора се учудват защо ми е била съпруга. Тя беше много стройна, висока жена... Тя е доста нестандартен човек, защото онова, което беше възприела от древните мислители... не такова меркантилно отношение за много хора е един парадокс, тя не беше меркантилна и после тя започна да търси парите, защото мислеше, че трудът да се препитаваш е някакво унижение, че човек според нея трябва да има възможност да прави само това, което му е приятно, като забавление...¹

*Ирена Кръстева, Славчо Пеевски и
Делян Пеевски, 1980 г.*

Източник: личен архив на автора

Бащата на Ирена Кръстева е от Плевен, заемал е позиция на секретар на ОНС по време на комунистическа България. Майка ѝ е учител по математика. Разследващият журналист Григор Лилов твърди:

Бащата на Ирена Кръстева е полк. Ангел Кръстев, който е бивш заместник-шеф на управлението на Държавна сигурност във Враца!²

Бившият съпруг на Ирена Кръстева отхвърля тази информация. В архивите на Държавна сигурност, които изследвам, действително се засича съществуването на оперативен работник Ангел Кръстев, който е работил в ОУ на МВР – Враца. Това е, което мога с документи, сигурно, без никакво съмнение да потвърдя. Но

¹ Славчо Кънчев – бащата на Делян Пеевски за казуса „Пеевски“, Канал 3, 19 юни 2013 г., <http://kanal3.bg/?v=12476>

² Григор Лилов: Отрязаните пръсти на Ангел Бончев са знак на руската мафия за тези, които крадат, „Блиц“, 20 април 2009 г., <http://www.blitz.bg/article/11323>

само толкова. За това дали този човек е бащата на Ирена Кръстева засега нямам документи и не се наемам да удостоверя, че е истина.

Славчо Пеевски е живял с Ирена Кръстева и Делян Пеевски около две и половина – три години, след което започват много остри конфликти между тях:

„Тя започна... да употребява алкохол и имаше... неща, които са много лични и които не бих искал да споделям.“ Според свидетелства на бившия съпруг на Ирена Кръстева тя съвсем откровено изповядвала следната житейска философия:

Казваше ми: все пак трудът е неприятно усилие. Няма нищо по-грозно от това да работиш, за да изкарваш пари, с които да живееш. Като завършила класическа филология знаеше, че в античните гимназии преподавателите само са разсъждавали, без да работят. След това Делян изцяло възприе тази философия, както и другата: че всички – и мъжете, и жените – са продажни.¹

В средата на 80-те години Ирена Кръстева работи като коректор в Издателството на БАН, но това скоро ще се промени. Ето какво свидетелства отново нейният бивш съпруг:

Но идва лятото на 1989 г. И неговият преломен месец юли. В „Държавен вестник“ е обнародвано постановление № 56 на МС, с което се разрешава частният бизнес у нас. Ето я картата за достъп до клуба „Златен шанс“ в прекия и преносния смисъл за онези българи и българки, които предпочитат да се любуват на изгрева през стодоларова банкнота. Още по-добре, ако тя е само първата от цяла пачка на разположение. Куфарчето в ръка пък да е натъпкано с останалите стодоларови пачки. По какъв начин са били спечелени ли? Не е важно – парите не миришат, чудесно е начините за печелене да са много... Гениалното прозрение на Иренчето е, че пасиансът на живота по-лесно се реди наопаки: където има маса контакти, ще изскочат непременно и балите с финикийските знаци. Катеренето по стълбата нагоре към висшето общество започва. Докато бившият съпруг се занимава с подготовката и отпечатването на бизнес

---

¹ Татко, на 25 години ще бъде милионер. Интервю с бащата на Делян Пеевски, в-к „168 часа“, 7–13 август 2009, http://no-corruption.hit.bg/download/168_19.PDF

справочници, Ирена Кръстева стартира върху пистата на връзките с различни фирми и институции за набиране на реклами за изданията, платени естествено.¹

Това е свидетелството на човек, който познава нещата от първа ръка и мисля, че може да му се доверим. Първо, при няколко интервюта, които е давал по темата той много точно и последователно излага едни и същи факти, без вариации и винаги с подкупваща искреност. Според него историята започва с издаването на бизнес справочници, които включват преведено на английски българското законодателство. Тези справочници са били разпращани по чуждестранни търговско-промишлени браншови камари. За да се издават тези бизнес справочници е била нужна реклама и това се оказва шансът на Ирена Кръстева – тя се заема с набирането на реклама, която да се публикува в справочниците. Докато контактува с различни фирми, с търговски и бизнес представители, Ирена Кръстева завързва особено близки контакти с гръцки представители, които дълги години са сред най-агресивните външни инвеститори в България. Функцията на Ирена Кръстева е да осигурява контакти и свързка между гръцки инвеститори и лица от българската държавна администрация, които са били готови да се погрижат и за собствения си интерес. Нейният ангел-хранител се оказва Константинос Ливадас. Този човек днес е покойник. Константинос Ливадас е бивш дългогодишен управител на областта Северна Гърция, най-развитият в промишлено отношение район на Гърция спрямо другите три такива района – Атинския, Южна Гърция и островния район. Ливадас е също така делегиран таен представител на деловите среди в южната ни съседка. „Действаше под прикритие като представител на фирма „Сато“ за продажба на луксозни офис мебели“ – разказва Славчо Пеевски. Изложбеният салон на фирмата в онова време се намира на улица „Калоян“, под ъгъл на хотел „Рила“ (днешният магазин на „Лакост“). От този контакт на Ирена Кръстева се формира първоначалният капитал на връзките, на контактите, на възможностите за промотиране, вкл. и на самия Делян Пеевски. Тук историята има известен мело-

---

¹ Сл. Кънчев, *Пътят на Ирена Кръстева към висшето общество*, в-к „168 часа“, 27 юни 2012 г., <http://www.168chasa.bg>

драматичен нюанс. Според разказите на самата Ирена Кръстева при първата ѝ среща с Константинос Ливадас, когато тя води и 11-годишния Делян Пеевски, той получава нещо като шок, щом зърва момчето. Оказва се, че той е имал син, който много е приличал на Делян Пеевски и на годините, на които е бил тогава днешният неслучил се шеф на ДАНС. Момчето на Ливадас починало от тумор в мозъка, макар че бащата платил огромни суми за оперирането му в най-реномираната в света клиника по черепно-мозъчни операции в Хюстън, Тексас. Тази необикновена привързаност на гръцкия бизнесмен към детето на Ирена Кръстева води до това, че Ливадас започва неистово да я протезира:

Понеже Делянчо напомня на Ливадас за неговия собствен син, починал на възраст приблизително колкото Деляновата. Оттук са и контактите на Иренчето с богатата фамилия Вардиноянис и по-специално с Паблос Вардиноянис, както и с основния им икономически съперник милиардера Сократис Кокалис, свързан с ЩАЗИ, собственик на холдинга „Интраком“, с интереси към Българския спортен тотализатор – през юли 1992 г. сключва договор за доставка и инсталиране на система за приемане и обработка на фишовете. Карамболът е твърде скоро: договърът е разтрогнат от изпълнителния шеф на БСТ по това време – Неделчо Прошков, и е подписан аналогичен с фирмата „Гебо’92“ на най-големия враг на Сократис Кокалис – именно Паблос Вардиноянис.

И макар че Иренчето още не е декорирана с девети дан в света на бизнес машинаците, тя се изявява с дарба. Успява умело да прикрива обстоятелството, че едновременно има делови контакти и с двамата враждуващи магнати. Оттогава Ирена Кръстева е създадала своето работно кредо: „Аз съм по-ловък грък от самите гърци!“¹

Много важно е да уточним, че Сократис Кокалис, собственикът на фирма „Интраком“, е бил агент с псевдоним „Роко“ на източногерманската тайна служба ЩАЗИ:

Собственикът на гръцката групировка „Интраком“ Сократис Кокалис е бил агент на бившите източногермански тайни служби ЩАЗИ, доказва миналата седмица Радио „Дойче Веле“. Службата за

---

¹ Пак там.

архивите на ЩАЗИ е предоставила на българската секция на радиото 30 страници документи от архивите на бившата Държавна сигурност на ГДР. Цитираното от радиото досие е с регистрационен номер 953 от 1963 г., заведено към 15-о управление на тайните служби. То показва, че през 1963 г. гръцкият гражданин Сократис Кокалис е бил вербуван като нещатен сътрудник на ЩАЗИ под конспиративното име „Роко“. В доклада за първия контакт с Кокалис водещият вербовката офицер Карл-Хайнц Детцер пише: „К. беше запитан съгласен ли е да подпомогне Министерството на държавната сигурност при проучването на този кръг от лица. Той изрази готовност. Може да се констатира, че К. притежава всички необходими качества, за да изпълнява задачите на нещатен сътрудник. От неговите думи може да се заключи, че той самият има интерес да спазва конспиративните правила и да пази тайна.“

В един от докладите си като нещатен сътрудник на ЩАЗИ „Роко“ пише за деловите връзки около създаването на „компания за търговски връзки между Гърция и ГДР“. Според „Дойче Веле“ информаторът се позовава на контакти с влиятелни гръцки бизнесмени и политици, някои от които продължават да са на политическата сцена. Според друг документ на ЩАЗИ от същата година Сократис Кокалис е бил уличен в контрабанда със златни монети от Западен към Източен Берлин. „Дойче Веле“ подчертава, че любопитното в тези документи е доказаното съучастие в тази акция на български гражданин с дипломатически паспорт. Български връзки на Кокалис личат и в още един протокол, според който един от източниците на информацията, които Кокалис пише, е българско семейство, живеещо в Берлин. В свой „План за контакти“ ЩАЗИ отбелязва техническите средства, с които умее да си служи агент „Роко“, уговорените с него пароли и перспективи за сътрудничество. В протокол, с който се прекратява сътрудничеството между Кокалис и ЩАЗИ, пише, че от 1965 г. той живее в Гърция и поради това службите нямат връзка с него. По-нататък обаче се казва, че „след завръщането му в ГДР връзките ще бъдат възстановени“. „Роко беше вербуван през 1963 г. и почтено сътрудничи на Министерството на държавната сигурност, предавайки редица полезни информации“, пише в архивите на 15-о управление на ЩАЗИ.

Сред документите, които притежава радио „Дойче Веле“, има и личен картон на Сократис Кокалис с конспиративното име „Роко“, както и квитанции за получени суми. Без да иска, една от тях агентът дори подписал с истинското си име – Кокалис, но след това го задраскал и написал наново: „Роко“¹.

Според документите от личното дело на Сократис Кокалис като агент на ЩАЗИ самата фирма „Интраком“ е принадлежала първоначално на ГДР и е била изцяло контролирана от тайните служби на режима в Берлин:

Един от докладите на нещатния сътрудник Роко за ЩАЗИ е посветен на делови връзки около създаването на кампания за търговски връзки между Гърция и ГДР. Информаторът се позовава на контакти с влиятелни гръцки бизнесмени и политици, някои от които и до днес са на политическата сцена. Сред помощниците му било и българско семейство, което живеело в Берлин. За услугите и задачите, които изпълнявал, Кокалис получавал по 50, 100 или 200 марки. Тези факти бяха разкрити през 1997 г. от прокурора от Берлинския окръжен съд Бернхард Бройер. Той отбелязва, че през 80-те „горещото сътрудничество между ЩАЗИ и Кокалис достигнало ново ниво“. През 1965 г. Кокалис напуска ГДР и се заселва в Атина. Малко след това той започва да се афишира като представител на източногерманските фирми RFT и „Elektrotechnik“. Днес е известно, че тези компании са били в списъка на дружествата, които са оперирали и привличали капитали от чужбина. През 1974 г. в партньорство с тези фирми Кокалис основава компанията „Integra“, която три години по-късно се превръща в „Intracom“. Това е станало с прякото участие на източногерманския ковчезник на Хонекер – Александър Шалк-Голодковски. Той бил шеф на т.нар. отдел КоКо (Комерсиална координация) и на „Комплексна програма 2000“, чиято цел била да се преодолява технологичният дисбаланс между Изтока и Запада чрез нелегален внос на ембаргови продукти. Известно е, че шофьор на Голодковски е българинът Петър Димитров, който в момента живее в Берлин и е собственик на две сгради в един от най-скъпите централни райони на Берлин.

---

¹ „Дойче Веле“ извади ЩАЗИ досието на Сократис Кокалис, в-к „Капитал“, 20 януари 1997 г., <http://www.capital.bg>

Журналистът от „Берлинер Цайтунг“ Андреас Фьорстер, автор на книгата „По следите на богатството на ЩАЗИ – виенската връзка“, споменава за двама български куриери на пари – баща и син Димитрови. Той пише, че Петър Димитров участва в много тайни парични трансфери чрез банката „Ото Шойерман“ в Западен Берлин. Там Шалк-Голодковски имал таен сейф, известен само на ограничен кръг хора от ЩАЗИ. Голодковски разполагал и с фалшив паспорт на името на Петър Димитров, с който през декември 1989 г. напуска ГДР. Самият Димитров и синът му обаче остават в Берлин и дори поемат западноберлинска фирма, която след това препродават на руски бизнесмени. През ноември 1996 г. офицерът от специалната полицейска част ZERV-1 в Берлин Уве Шмид дал показания пред специалната комисия на Бундестага за разследване дейността на ЩАЗИ. В тях той твърди, че по онова време Голодковски поддържал близки отношения с Кокалис и според Шмид в началото „Интраком“ е принадлежала на ГДР.¹

Ето с този човек успява да се запознае и да получи неговата подкрепа Ирена Кръстева, ерго и Делян Пеевски. Тя се запознава и изгражда много влиятелна връзка и с частното пресаташе на Симеон Сакскобурготски – Галя Дичева. Според Славчо Пеевски, бащата на Делян Пеевски, Сократис Кокалис е основният фактор за кариерата и влиянието на Ирена Кръстева:

– Имате ли идея как навремето Ирена Кръстева стана шеф на тото?

– Интересувайте се за лицето Сократис Кокалис. Той беше един от водещите успели мъже на Гърция. Той има една фирма, която се нарича „Интраком“. Тя купи голяма част от собствеността на Васил Божков в „Еврофутбол“. Една от фирмите в „Интраком“ се нарича „Интралот“. Тя е собственик на румънското тото. Ирена Кръстева пък е близка с Кокалис. Той се познаваше и със Симеон Сакскобурготски, като се говореше, че част от финансирането на предизборната кампания през 2001 г. е от него. По едно време Кокалис искаше да купува българското тото. По някаква причина се появиха и други интереси и Милен Велчев се отказа да го продава.

---

¹ Кокалис и мистериите на студената война, сп. „Тема“, бр. 9 (22), 4–10 март 2002 г., <http://temanews.com>

По линията Кокалис – Симеон Саксбургготски и познанството им с Ирена Кръстева стана всичко. Делян е бил съученик със сина на Галя Дичева, личен пресекретар на семейство Саксбургготски.¹

Според бившия юоперативен работник в ПГУ-ДС Красимир Райдовски днешният депутат от БСП Георги Кадиев също е завършил специализацията си в САЩ с пари на фирмата „Интраком“ на Сократис Кокалис:

Сега Георги Кадиев е с големи претенции. Той е човек с позиции, образование. „Мултигруп“ го изпрати навремето на специализация в Харвард, но със стипендия на Кокалис, на „Интраком“! „Мултигруп“ пари не даваше, тя беше научена само да взема!²

За да е съвсем пълна картината само ще добавя, че синият вицепремиер в правителството на Иван Костов, Евгений Бакърджиев, също е финансиран от агента на ЩАЗИ Сократис Кокалис при посещенията си в САЩ през есента на 1997 г. за лекционен курс по програма на Харвардския университет.³

Това, както казах, е само за фон, че нещата в България са много сбъркани – дълбоко сгрешени, от самото начало и без сериозна надежда за почитване. Поне досега. Всевъзможни олигархични кукли на конци непрекъснато се сменят с подобни, а те пък – с други, които пак водят генезиса си оттам.

Но нека продължа с описанието на кариерата на Ирена Кръстева и Делян Пеевски. Галя Дичева помага на Ирена Кръстева да бъде назначена в самото начало (20 септември 2001 г.) на правителството на НДСВ като изпълнителен директор на „Олимпиада“ ЕАД – едно от търговските дружества на Държавна-

¹ Бащата на Делян Пеевски Славчо Кънчев: *Подадох сигнал срещу сина си за злоупотреби в Държавния резерв*, в-к „Гласове“, 01 декември 2011 г., <http://www.glasove.com>

² Красимир Райдовски: *Георги Гергов беше човек на Костов*, инф. агенция „Блиц“, 14 юни 2011 г., <http://www.blitz.bg/news/article/110706>
Илия Павлов прати Георги Кадиев да учи в Харвард, „Всеки ден“, 21 юни 2013 г., <http://www.vsekiden.com/136274>

³ Кокалис в България – през Мултигруп, „Орион“ и Бакърджиев, до „Възраждане“, в-к „Капитал“, 2 март 2002 г., <http://www.capital.bg>

та агенция за младежта и спорта, което стопанисва доста апетитни имоти.

Докато тя е шеф на „Олимпика“ ЕАД започват и се разгарят много сериозни скандали, свързани със сключване на договори с нелегитимни обекти и устно договаряне при неизгодни за дружеството условия, въпреки че е начело там само пет месеца. Криминалната приватизация на зала „Универсиада“ е като сублимат на тези схеми:

Овладеяването на ценния имот в широкия център на София става чрез схема, в която главните действащи лица са бившият министър на спорта в правителството на Симеон Сакскобургготски Васил Иванов-Лучано, настоящата издателка на вестници Ирена Кръстева и синът ѝ – депутатът от ДПС Делян Пеевски. Вестниците на Кръстева по документи са придобити със заеми от Корпоративна банка, те са и мястото, където финансовата институция е избрала да рекламира. В средата на 2003 г. залата е апортирана със заповед на Лучано в смесено дружество между държавната фирма „Олимпика“ ЕАД и частната „Проект строй БГ“ АД. Капиталът на смесеното дружество, кръстено „Спорт хотелс Олимпика България“ АД, е определен на 7,34 млн. лв. В него държавата и частниците си поделят по 50%, като държавният дял е апорт на залата и на почивна база тотокомплекс „Шанс“ на Златни пясъци. Оправданието на Лучано е, че държавата няма пари за инвестициите, от които се нуждае залата. Частният инвеститор щял да вложи пари за нейното обновяване. Двата имота са оценени на 3,5 млн. лв. „Проект строй БГ“ трябва да участва с 3,84 млн. лв. реални пари. При учредяването обаче е решено частната фирма да внесе на първо време 917 хил. лв. (25% от записаните акции), а останалите пари са внесени до две години по-късно. Въпреки обществените критики към сделката и прокурорската проверка по нея, бизнес начинанието се реализира. За да стане сделката, частната компания прилага банкова гаранция от... Корпоративната търговска банка.

Защо по този начин? Сложната схема не е измислена случайно. „Олимпика“ по това време е в списъка на дружествата, забранени за приватизация. Това означава, че фирмата не може да се продава. Няма пречки обаче нейни активи да бъдат приватизирани. Така самото дружество си остава държавно, като постепенно се изпразва

от активни и остава кухо. „Универсиада“ влиза във фокуса на кръга около Цветан Василев още в началото на XXI век. По това време неговата приятелка Ирена Кръстева е председател на Съвета на директорите в „Олимпиада“ и шеф на спортния тотализатор. В новоучреденото дружество за спортната зала тотализаторът налива 100 000 лв. под формата на реклама. Фирмата „Проект строй БГ“ пък, случайно или не, е регистрирана на адреса на младежкото НДСВ – бул. „Дондуков“ 50. По това време организацията се ръководи от сина на Ирена Кръстева – Делян Пеевски, в момента депутат от ДПС.¹

От 26 февруари 2002 г. Ирена Кръстева е изпълнителен директор на Българския спортен тотализатор. Според бившият втори човек в ДПС Осман Октай, Максим Димов, известен като „ковчезник“ на ДПС и след това на НДСВ, е бил другият човек, който съдейства Ирена Кръстева да стане шеф на Спортния тотализатор. „Пак чрез него Пеевски стана следовател“, разказва още Октай.²

За следващото отгук-нататък важи хубавата българска поговорка „Вълкът козината си мени, но права – не“:

И тук традицията е спазена: където отседне Иренчето, там пръкват и скандалите като гъби след дъжд. Не е минал и месец от повишението, а лошата преса гръмва: синчето Делян е получил службена кола от БСТ, а Росен Дичев – синът на Галя Дичева и приятел на Делян, без да е специалист, е почерпен с граждански договор за „приемно-предавателна дейност и анализ на софтуерен продукт за обработка на игрите“ в Центъра за обработка на тиражите. Пътът са зарадвани и приятелчетата на Делян Димитър Василев и Веселин Кюркчиев. Ирена Кръстева назначава специална служителка в БСТ да се грижи за рибите в аквариума, разположен сред

¹ Как беше прилапана зала „Универсиада“, в-к „Труд“, 13 декември 2011 г., <http://www.trud.bg/Article.asp?ArticleId=1149280>

Половин „Универсиада“ купена без пари, в-к „Стандарт“, 12 декември 2005, <http://paper.standartnews.com/bg/article.php?d=&article=26655>

Делян Пеевски „надничал“ и от сделката за „Универсиада“, „Медиапул“, 20 януари 2009 г., <http://www.mediapool.bg/>

² Осман Октай: Делян Пеевски е отмъщението на Доган, bTV, 23 юни 2013 г., <http://bTVnews.bg/>

природата на собствения служебен кабинет. Има още едно твърде благоприятно обстоятелство за кариерния възход на г-жа Успех: от плещите е свалена майчината грижа за отрочето, понеже Делян Пеевски вече мощно кове съдбата си като истински бог Хефест.¹

Това обаче са най-малките прегрешения на тази компания. През 2001 г. Делян Пеевски става най-младият член на политически кабинет, след като тогавашният министър на транспорта Пламен Петров го назначава за парламентарен секретар и му възлага да оглави борда на „Пристанище Варна“ ЕАД – най-голямото пристанище в България. Явно за министъра е без значение, че по това време Пеевски няма нужния за поста образователен ценз – той е едва втора година студент по право в Югозападния университет „Неофит Рилски“. Както се казва, „калинките“ не са от вчера, дългогодишна е традицията им – и по комунистическо, и след това. Година по-късно той завършва и до януари 2004 г. работи като юрисконсулт в „Ти Ви глобус“. След това става адвокат при Благоевградската адвокатска колегия. Май 2005 г. вече е следовател в стопанския отдел на Столичната следствена служба. Според Закона за съдебната власт за това е нужен задължителен 2-годишен стаж, но може и да има изключения. Пеевски е едно от тези изключения. Обяснението за този зашеметяващ ръст в кариерата ли? Промоутърите на Делян Пеевски си имат имена: както вече писах, министърът на транспорта в правителството на НДСВ Пламен Петров прави 21-годишния Делян Пеевски свой парламентарен секретар и го поставя в борда на директорите на „Пристанище Варна“. Да си припомним: този министър беше на яхтата на Спас Русев заедно с Милен Велчев, Мирослав Севлиевски и Доктора в Монако. Опасно близък е с Джордж Сорос:

„Кейбъл България“ е консорциум за инвестиции в кабелни телевизии и комуникации, създаден през 1999 г. По това време Пламен Петров е мажоритарен собственик в дружеството... Сега са обявени плановете „Кейбъл България“ да бъде изкупено от същия фонд Southeast Europe Equity Fund (SEEF), спонсориран и управляван от Soros Private Funds Management, който стана мажоритарен соб-

¹ Сл. Кънчев, *Пътят на Ирена Кръстева към висшето общество*, в-к „168 часа“, 27 юни 2012 г., <http://www.168chasa.bg>

ственик на „Евроком кабел“ чрез увеличение на капитала, като инвестира в дружеството 10 млн. долара.¹

Илия Палов и Делян Пеевски, 2002 г.
Снимка: „Булфото“

Според бивш депутат от ДСБ Пламен Петров е близък и с „Мултигруп“.² Дали в „Мултигруп“ и връзката с Илия Павлов не е скрит факторът, който подсказва на транспортния министър кого да назначи на тази важна длъжност – парламентарен секретар? При това – без да се интересува от липсата на образователен ценз, с което де факто нарушава закона.

Ето и други промоутъри на вундеркинда на българската висша администрация: през януари 2005 г. Делян Пеевски става член на Благоевградската адвокатска колегия. До 2001 г. нейн ръководител е бащата на жената, от която Пеевски има дете – Васил Петров, който към онзи момент е бил член на Висшия адвокатски съвет, а днес е член на Висшия съдебен съвет от квотата на ДПС.³

През месец май 2005 г. Делян Пеевски е назначен за следовател в икономическия отдел на Столичната следствена служба, въпреки че не притежава необходимия по закон стаж. За него се застъпва директорът на Националната следствена служба Ангел Александров – близък приятел на Ахмед Доган:

¹ Пламен Петров – частник, държавник и максималист, в-к „Капитал“, 26 април 2003, <http://www.capital.bg>

² Министър Пламен Петров все още притежавал „Кейбъл-България“, Инвестор.бг, 4 юни 2003 г., <http://www.investor.bg>

³ Инициатива за прозрачни съдебни назначения, <http://judicialprofiles.bg>

В началото на 80-те години той [Ангел Александров] работи в стопанския отдел на тогавашното Главно следствено управление на МВР, както и в Държавна сигурност (ДС). Като човек на ДС той участва в разследването на агентатите през възродителния процес. Парадоксално, но факт – именно това дава тласък на кариерата му след демократичните промени. Александров е следователят, вкарал Ахмед Доган в затвора с 10-годишна присъда по време на Живковия режим. Никои не знае какво точно се е случило между двамата, но отношенията им и до днес са нещо повече от приятелски.¹

През октомври 2005 г. Сергей Станишев назначава Делян Пеевски за заместник на министъра от ДПС в тройната коалиция Емел Етем. Две години по-късно Пеевски е освободен като зам.-министър в Министерството за държавната политика при бедствия и аварии. Висшият съдебен съвет отказва да го възстанови като следовател. По-късно състав на Върховния административен съд с председател Стефка Стоева и членове Захаринка Тодорова, Надежда Джелепова, Марияна Дечева отменя решението на Висшия съдебен съвет. Членовете му възстановиха на длъжността следовател в Столична следствена служба бившият заместник-министър на държавната политика при бедствия и аварии Делян Пеевски. 22 от членовете на ВСС гласуваха „за“ и двама – „против“. Обвързан с решението на Висшия административен съд, Висшият съдебен съвет го връща на работа. По този повод бившият вече председател на Върховния касационен съд Иван Григоров посочи, че Висшият съдебен съвет не може да оспорва решение на Върховния административен съд. Според Григоров, ако Пеевски не е бил възстановен на длъжност, това щяло да се превърне в „опасен прецедент“. След кратък период Станишев го връща в правителството:

Още се помни как след като беше разпитан по проверката, Пеевски отрече обвиненията на Лачев и заяви: „Някой хора ще трябва да ми се извиняват.“²

¹ Падналият Ангел на следствието, в-к „Труд“, 9 юни 2012 г., <http://www.trud.bg/Article.asp?ArticleId=1412942>

² Л. Манолова, *Пеевски отново е следовател – на печелившите честито!*, 15 ноември 2007 г., <http://lubamanolova.info>

Тогава още не беше станала популярно досадното каканиже-не на Волен Сидеров и Десислав Чуколов: „Извини се бе! Кажй – извинявай! Извини се! Извини се бе!“ – и на Станишев му се размина само с преназначаване за зам.-министър на „Голямото момче“. Нелепото промоциране на Пеевски е като пародия, но с много зловещ резултат – през юли 2009 г. Ахмед Доган дори се опитва да го лансира за председател на парламентарната комисия за борба с корупцията. Зад това предложение застава цялата група на ДПС, както и част от депутатите от БСП: Антон Кутев, Асен Гагузов, Валентина Богданова, Георги Петърнейчев, Димитър Дъбов, Димчо Михалевски, Евгений Узунов, Евгений Желев, Емилия Масларова, Захари Георгиев, Кирил Добрев, Мая Манолова, Милена Христова, Пенко Атанасов, Петър Курумбашев, Пламен Орешарски, Румен Такоров, Румен Петков, Спас Панчев и Стефан Данаилов. Четири години по-късно Висшият съдебен съвет без никаква дискусия възстановява Пеевски в следствието:

За решението гласуват 17 от членовете на съвета, като трима са против и трима се въздържат. Три седмици по-късно ВСС освобождава Делян Пеевски като следовател, но председателят на Етичната комисия на съвета Ясен Тодоров остро се противопоставя на идеята в решението да се запише, че той подава оставката си от съдебната система, като по този начин се опитва да му осигури врътка за връщане в системата въпреки критиките на члена на ВСС Калин Калпакчиев. Позицията на Калпакчиев предизвиква гневна реакция на главния прокурор Сотир Цацаров, който на практика защитава позицията на Ясен Тодоров.¹

Според източници на в-к „България днес“:

Делян Пеевски е обект на две разработки, водени в Държавната агенция „Национална сигурност“. Депутатът от ДПС фигурира като основен герой в операциите „Лабиринт“ и „Другари“. Не е ясно защо те все още залежават и не са видели бял свят. Първата проверка против Пеевски започва по времето, когато е зам.-министър във вече закритото министерство на бедствията и аварията.

---

¹ Поименно: *Кой създаде Пеевски*, в-к „Капитал“, 19 юни 2013 г., <http://www.capital.bg>

Министерството беше ръководено от дългогодишния функционер на ДПС Емел Етем. По това време Пеевски отговаря и за контрола на Държавния резерв (ДР). Освен Пеевски, в разработката „Лабиринт“, която е продължение на прословутата „Лиани“, попадат и депутатите от ДПС Митхат Табаков, Гюнай Сефер, Емил Иванов и Искра Михайлова-Копарова. В компанията им е и бившият зам.-министър на земеделието Бюрхан Абазов. Мъжът на Копарова – Станислав Копаров – е бивш шеф на Държавния резерв и е подсъдим за източването му заедно с прословутия Мирчо Петков-Циганина.¹

Запомнете името на Искра Михайлова-Копарова: нейното назначение за министър на околната среда и водите в правителството на новата тройна коалиция е не по-малко скандално от това на Пеевски.²

2. Новата тройна коалиция: „бебето на Розмари“

Върнете се само няколко месеца назад. Ако някой си беше позволил хипотетично да изкаже вероятността за случването на това, което днес виждаме, че управлява страната като нова тройна коалиция, той щеше да бъде обруган. Щеше да бъде обруган грубо, с порой от обиди и заплахи, като към това щяха да се включат и традиционните определения „ибрикчия“, „предател“, „интригант“, „подлога на Анкара“ и все в този ред. Днес злото е сътворено и начело на държавата стои нова тройна коалиция, която със сигурност е не една, а няколко идеи по-лоша от онази, управлявала страната ни до 2009 г. Ден след изборите бившият главен секретар на СДС, а от известно време депутат и заместник-председател на ръководството на ДПС Христо Бисеров хвърли следната фраза и изпогръска всичко наоколо: „ДПС и „Атака“ може и да намерят баланса помежду си.“³ Това негово предположение днес вече е реалност – грозна, неприемлива и много нечиста. Всички допъл-

¹ ДАНС разследва Делян Пеевски, Новини.бг, www.novini.bg

² ДАНС разследвала Делян Пеевски по две разработки, в-к „Труд“, 6 декември 2011 г., <http://www.trud.bg/Article.asp?ArticleId=1140452>

³ Христо Бисеров: ДПС и „Атака“ може и да намерят баланса помежду си, Инвестор.бг, 13.05.2013 г., <http://www.investor.bg>

нителни обяснения, вербални акробатики и опити за замазване на реалната ситуация са напълно излишни. Нека го кажа съвсем директно: членовете и симпатизантите на двете партии – ДПС и „Атака“ – са поставени от ръководствата на тези партии в ситуацията на БРП /к/ в периода август 1939 – юни 1941 г. В този период небългарските комунисти подкрепят националсоциалистическа Германия, защото тя има подписан пакт за ненападение с комунистическите Съвети. Ето в тази ситуация се намират днешните привърженици на „Атака“ и ДПС и тук времето няма да лекува. Тъкмо напротив – очаквам тези две партии да загубят много от привържениците си, също както партиите от старата десница губеха заради подобни решения на техните ръководства да си колаборират с БКП (зимата на 1989–1990 г.) и БСП след това. Старата десница очаквано и заслужено вече е извън парламента, нямам съмнения, че и „Атака“ ще стигне дотам. Единствено въпрос на време е.

При ДПС етническият характер може и да омекоти последиците от тази изглеждаща невъзможна доскоро коалиция, но загубените около 200 хиляди гласа на изборите са само началото на много по-мощна тенденция в тази посока. Ами БСП – да припомним ли, че техният президент до 2012 г. обещаваше да се разпрavi с „Атака“, а днешният президент на ПЕС Сергей Станишев се блещеше като съсел заради „коалицията на ГЕРБ и „Атака“ през 2009–2010? Веднага започнаха най-невероятните вербални опити да се опакова с витиевати обяснения тази нова тройна коалиция, а вариациите достигнаха наистина „зеещи“ висини. Същият Христо Бисеров например се опитваше да направи това с елементарната и много лесно разобличима схема, че БСП е тази, която ще отговаря за включването на „Атака“ в коалицията. Сякаш има някакво значение номинално кой водеше преговорите с партията на Сидеров и я довлече като трета страна в тази нечиста конфигурация, която стои зад правителството на Орешарски. Резултатът е важен, а той е управляваща коалиция на БСП, ДПС и „Атака“. Нито повече, нито по-малко. Важно е с какво определение ще бъде накичено сътвореното политическо изчадие. Аз предлагам да използваме „бебето на Розмари“, детето на Сатаната от романа на Айра Левин. Друг е въпросът колко ще устои тази коалиция, но тя нанесе и ще продължи да нанася ужасяващи поражения в

много посоки – в това може да бъдете сигурни. Новата тройна коалиция като оръжие за масово поразяване – ето това струва ми също е подходящо определение. А сега да видим защо тази коалиция заслужава такова определение. Няма да има нито една полезна последица от нея – ето защо. Тъкмо обратното ще се случи – вариациите на това, което ни очаква, ще бъдат от лошо към по-лошо. В много и най-различни посоки. Първо, коалиция, която в буквалния смисъл на думата смачква и хвърля в коша основанията на трите партии, ще доведе и вече води до ерозия и деструктивни влияния върху партийната ни система. Тя ще посее нов прилив на вяра в и без друго разпространяващото се от години съмнение, че българските партии не са нещо различно от бандитски прикрития, създадени за да осъществяват санкциониран грабеж.

Новата тройна коалиция между БСП, ДПС и „Атака“ е най-мръсният сговор, който можете да си представите, защото почива върху изключително нечисти и злосторни мотиви за сътворяването си. Тази тройна коалиция спокойно може да нарече „продължение на организираната престъпност, но с други средства“. Защото какво означава „програмно“ или „експертно“ правителство? В конституцията няма нито едно от тези определения. Опитът, който българската политическа традиция носи за този тип правителства, е много лош и болезнен. От този опит знаем, че такова правителство може да бъде само полигон за разгул на партийните бандити, олигархичните кръгове чрез оторизирани за вършат злодеяства техни кукли на конци и място за пласиране на чужди, небългарски политики. Всичко, което може да регистрираме като дейност на правителството на Пламен Орешарски, потвърждава това. Само една съставка няма да присъства в такова правителство и това ще са българските национални интереси. Второ, няма нито един от големите национални проблеми, който да има възможност да бъде решен от този пореден кърпеж на задкулиския д-р Франкенщайн. Що се отнася до д-р Франкенщайн: някои бъркат създателя на чудовището д-р Виктор Франкенщайн от знаменития роман на Мери Шели „Франкенщайн или новият Прометей“ със самото чудовище. Лютви Местан, който е завършил българска филология, трябва да се поправи, както и част от протестиращите. Франкенщайн е създателят, не чудовището, което така и си остава безименно до края на романа.

Българското задкулисие като творение на българския задкулисен политически д-р Франкенщайн се интересува единствено от гаранции, че ще му бъде позволено да граби, да източва държавните финанси, интересува се от рязко съкращаване на възможностите на специализираните структури да разследват престъпната му дейност и от ограничаване и манипулиране на правосъдието. Коя от трите съставки на новата тройна коалиция някога е доказвала, че има интереси, различни от изброените? Затова и българското задкулисие и тези три партии ще си паснат. А страната ни в момента е на прага на свирепа стопанска, финансова, социална, демографски и духовна катастрофа. В областта на националната сигурност – също. Бившите комунисти от БСП например, които имат само един завършен управленски мандат за всички години на прехода, отново са във властта, нищо чудно след тях да ни сполети поредната катастрофа. Погледнете каква неизпълнима политическа алхимия представляват предизборните предложения на тази партия. Проектът за управленска програма, с който БСП заблуди отново близо милион български избиратели, демонстрира подходи, които ако се приложат, предвид на техния взаимоизключващ се характер, предполагат създаването на много сериозни напрежения и диспропорции в националната икономика, финанси и социалното пространство изобщо. От една страна, от гледна точка на здравия разум, а от друга – от неприятните паралели, които могат да се направят с външни образци. Участвалите в българската „Велика криминална революция“ бандити знаят, че бяха оторизирани да извършат трансформация на собствеността, равностойна на престъпление, и това е основната причина днес в страната ни да няма стабилност, сигурност и гаранции за частната собственост. Анализът на управленските идеи на БСП остава натрапчивото усещане, че за тези хора „Великата криминална революция“ се е случила едва ли не въпреки волята им. Описват приватизацията като структурното зло на прехода, без да се спомене дори, че ролята на БКП и БСП е основна, за да се извърши тя точно в този вид. Включително и през подставени лица като „десния“ Иван Костов и цяла плеяда марионетки в СДС, които обясняваха придобиването на всичко важно след 1997 г. от близки до бившата компартия с думите: „Ами в тях са парите, кой друг да купува.“ Качеството на тази приватизация е безобразно, но пък

и фактите сочат БСП и гравитиращи около нея бизнесмени като облажили се най-много от нея. Както твърдеше преди няколко години стопанският историк Димитър Луджев, над 80 % от едрите предприемачи в България са офицери от Държавна сигурност.¹ Етатизмът, който политическите мистици в БСП налагат, може да се обоснове единствено, ако е съчетан с антиевропейска реторика, експлоатирайки антиевропейските настроения, които все повече се увеличават. С което се нареждат директно до „Атака“, чийто лидер призовава България да промени геополитическата си позиция и да се насочи към съюз с държавите от групата БРИК (Бразилия, Русия, Индия, Китай):

Ще стане само ако България започне да гледа в други посоки, освен към Брюксел. Ако погледнем към интензивно развиващите се държави: Бразилия, Русия, Индия, Китай, групата БРИК, то ще видим, че те дават по-големи възможности от Европейския съюз.²

Крайно глупава идея, която няма сериозно и защитимо обосноваване. Веднага трябва да кажем, че този сценарий, за масирана ренационализация, който БСП и „Атака“ предлагат, засега не изглежда много вероятен основно поради ролята, която имат за формулирането на финансовата и стопанската политика на страната международните финансови институции. БСП обаче съвсем сериозно залага страховити мини пред бъдещето на страната с друга част от управленските си приоритети. Идеите за широка намеса на държавата в стопанството, 10-годишната програма за възраждане на индустрията и други подобни неадекватни идеи могат да доведат до страшен катаклизъм с потенциала си за трошени държавни средства. Като добавите и директно заявеното намерение за рестартиране на АЕЦ „Белене“, изпълнението на предизборните пукотевизи на социалистите наистина могат да доведат до крах националните финанси. Да поставяш рестарта на

---

¹ Димитър Луджев за задкулиската история на прехода, БНТ, Денят започва, 02.11.2010 г., http://bnt.bg/bg/news/view/40012/dimityr_ludjev_za_zadkulisnata_istorija_na_prehoda

² Изказване на Волен Сидеров от парламентарната трибуна относно злоупотребите на ЕРП-тата, в-к „Атака“, 15.02.2013 г., http://www.ataka.bg/index.php?option=com_content&task=view&id=6496&Itemid=91

проект за 20 млрд. лева като ключов за възраждането на страната при положение, че днес почти спират ТЕЦ-ове заради липса на пазар на произведения ток – това само БСП може да измисли. Толкова е налудничаво и в директен конфликт със здравия разум. Но от БСП отново демонстрират, че са майстори на опашатите лъжи. Михаил Миков под сурдинка призна преди няколко седмици, че възраждането на този проект е невъзможно поради липсата на средства. А сега внимание – аз никога не съм приемал напълно сериозно желанието на БСП и Станишев да реализират АЕЦ „Белене“. При московците е различно – там построяването на АЕЦ „Белене“ ще разреже както горещ нож масло стратегията на ЕС за единна политика на опазването на членуващите държави от руска енергийна доминация. Какво пречеше обаче на Станишев като премиер да се захване сериозно с реализацията му? Той предпочете теленето на заеми, част от които отидоха не за дейности по строителството, а на свързани с анализи, консултации и други вратички, откъдето може да се „усвоят“ от приближени фирми десетки милиони.¹ Така ще стане и сега – никаква АЕЦ няма да построят, но могат да ни натоварят с още неколкостотин милиона евро заем, уж за продължаване на строителството. Чудя се на българските избиратели, подкрепили тройната коалиция – нима не разбират, че няма как да се променят последиците, ако не се сменят предпоставките?

3. Цинизъм в отделно взето правителство

Докато пишех този текст не можех да се избавя от натрапчивото усещане за deja vu. Нямах никакво съмнение, че всичко това вече съм го виждал, чел, писал, казвал и то не един път. За правителството на Пламен Орешарски говоря, чието най-натрапчиво послание вече няколко седмици е следното: „Ще ни търпите и ще ви разкажем играта за пореден път, колкото пъти си поискаме и ни позволите.“ От десетилетия знаем, че Орешарски не е читав и

---

¹ *Експерт: Станишев започна чистка на експерти, разследвали „Хохегер“ и АЕЦ „Белене“*, Фактор.бг, 10 юни 2013 г., <http://www.faktor.bg>